

La finalul mesei, Micuț spune, cu sus de colo pe vîrful nasului:

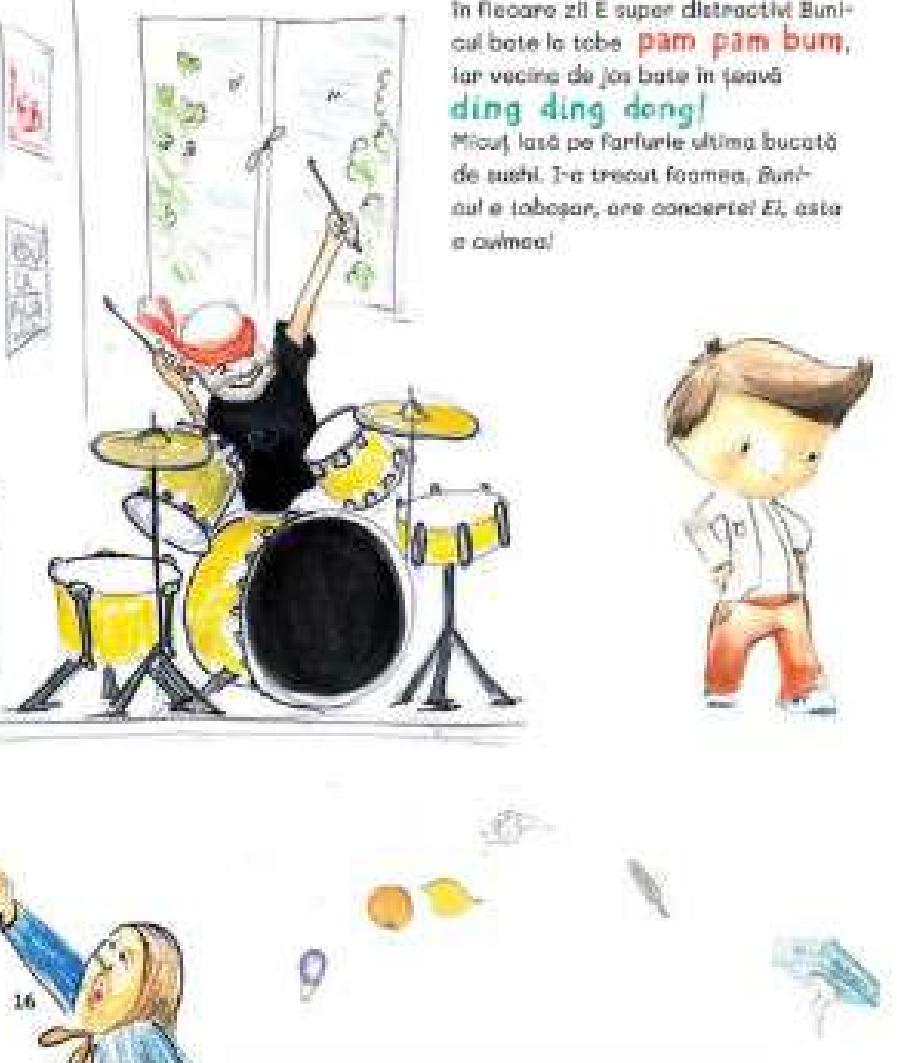
—Bunicu, deci așa, ești mare influencer pe internet și nimic nu spui.

—El, dacă vă spunem, mă credeți? A trebuit să-mi găsești și eu ceva de făcut după ce bunicu-tău îți-a spus că de muzică rock!

Micuț se uită atent la Bunicul. Ce muzică? Toată viața lui, Bunicul fusese profesor de matematică la școala din cartier.

—E tabosor în trupa de pensionari a blocului. Cîteva zâmbiri cu concert! Toată ziua repetă, se bat vecinii în leavă în fiecare zi! E super distractiv! Bunicul bate la tobe **pam pam bum**, iar vecinele de jos bate în ţeavă **ding ding dong**.

Micuț lasă pe Parfurie ultima bucătă de sushi. I-a trecut foamea, Bunicul e tabosor, ore concertelor! El, este o calme!

—Suntem foarte buni, toate biletele la concert s-au vândut într-o oră! Bine, și drept că au fost doar douăzeci de locuri, pentru că nu încape mai multă lume la subcelul blocului. Dar e al cincilea concert vîrsta asta! și cu banii de pe bilete am de gînd să-mi cumpăr o motocicletă! mai spune Bunicul înainte de a se retrage în cameră lui, unde și-a instalat setul de tobe electronice la care repetă două, trei ore în fiecare zi.

Micuț se gândește că îl ar plăcea să-l audă pe bunicul lui în concert, dar apoi își spune că nu are destul bani să cumpere bilet. Imediat însă îl trece prin cap alt gînd: Bunicul pe motocicletă? Ce ciudat, din ce și amintește el, Bunicul se temea și că se urce pe scăun să steagă praful din bibliotecă...

—Micuț, ești obosit? Ai avea ceva trecător prin oraș, mergi cu mine? propune brusc Bunică.

—Mergi! Cuod magina? vrea Micuț să între.

—Nu, nu, mașina e pentru lenșeri. Mergem pe jos. Sunt vreo zece kilometri, dar e OK, ne mișcăm repede, în patru ore suntem înapoi.

Patru ore de mers pe jocă? Micuț nu-si amintește să-si fi folosit vracătoarea și cloarele într-un mod atât de intens și îndelungat.

—Nu, mulțumesc, te aștepți aici, mă uit la un film de desene animate, citesc și mă uit pe gaem până vîl tu.

A două zile vîn împol Mamă și Tată, Doamne, căte ore să le povestescă... De dimineață totul pare normal. Bunicul face cafeaua, Bunică pregătește micul dejun. Micuț își face patul și își adună lucrurile în rucsac. După ce mândrăcă toți împreună și se căză pe balcon să admiră guguțiișii care își sfătuiesc cuib pe creangă din frâna geomului, Bunicul o ia pe Bunică de mână și-i spune, de porcă: Micuț nici n-ar fi acolo!

—Iubita mea cu ochi de albăstrea, la spune-i tu porumbelul tău, ce ai vrea să facem în vacanță de vară? Plajă în Grecia? O excursie pe Himalaya?

—Pingvinul meu superb, mi-ai dori să sor cu parapata în Brazilia!

Micuț își bagă către-un deget mic în către-o ureche. Poate îl-a rămas ceea ceva acolo peste noapte și nu mai audie bine?

—Nu-mi zice că omul sămăru parapata pentru cănd o să împlinim nouăzeci de ani? Acum mă gândesc să facem scăba la bariera de cordi...

—Ah, excelente idee, aplaudă Bunică. Dar promite-mi că, căsună cănd o să facem o sătu de ani, o să mă duci să înlocu cu delfinii în Egipt!

—Promis, iubitul spune Bunică și **toc**. Îl lipesește Bunicii un pupic pe buze.

—Poți să vînzi cu în Bucă casa de bine planurile voastrei zice Micuț timid.

—Nu șiu, Micuț, mă e mult până atunci, și or putea să fii cum bătrân pentru spinduri din astăzi, particularitate spune Bunicul, extrem de preocupat de siguranța lui Micuț.

Fix atunci sună la ușă.

—Micuț, noi o să mergem la o petrecere astă seara, e ziua vecinilor de la etajul patru. Poți să vii și tu, dar cred că o să te plătești! Dorești mult, ne urcăm pe mese, sărim pe canapele, nimic interesant.

Cum să ratez aşa ceva? O petrecere de bătrânei la care se dansăză pe mese, uau, Mami și Tată nu vor să mă credească în vecii!

—Vini zile Micuț și fugă să-și dansă la baie cu cele mai colorate haine.

Desigur că petrecerea vecinilor de la etajul patru e cea mai clădită la care a fost Micuț vreodată!

Sunt o mulțime de bătrâni în apartamentul cu două camere. Cel mai tânăr are probabil de zece ori mai mulți ani decât Micuț, iar cel mai în vîrstă are cel puțin o sută de ani. Toată lumea are părul alb, în afară de Micuț, desigur, și de căjeul sărbătoarei, care are blana portocalie.

Doininile puțătoare sunt colorate și pantofi cu toc, iar domnilii, purtători eleganți și pălării sau șapci.

Un domn cu baston pună muzică, iar ceilalți dansăză cu căte-un pahar cu vin în mână și vorbesc între ei. Unii s-au ascuns în dormitor, unde joacă păci sau cărti.

O doamnă era urcată pe masă și dansaște acolo sus. Dă din cap și din mâini în timp ce ceilalți o aplaudă și se pregătesc să o prindă în aer că va cădea de-acolo.

Doi domni își crătau unul altuia telefoanele, să vadă al cui e mai nou.

Micuț obosește primul și aducește pe o margine de canapea. Hobor nu are cine să cum li mută la el în pat, spre dimineață.

